

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

The Development of English Speaking Skills of Grade 1

Students through the Natural Approach

สุวรรณา ดีไพบูลย์^{1*} ทวีศักดิ์ ชันยศ² วิราพร พงศ์อาจารย์³

Suwanna Deepaiboon^{1*}, Taweesak Khanyot², Viraporn Pongajarn³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติและ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนผดุงราชูร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 40 คน ได้ผลการวิเคราะห์ คือ

1. ระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ พบว่าในภาพรวมระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 75.63

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ พบว่ามีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ ร้อยละ 41.48 และมีคะแนนหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 90.75 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

---

^{1*} นักศึกษาศาสนาวิชาภาษาศาสตรประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

e-mail: suwanna_ling@hotmail.com

² อาจารย์ ดร. ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

³ รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ พบว่าระดับความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ร้อยละ 100 ที่ข้อ 10 นักเรียนพอใจในวิธีการทดสอบที่ครูนำมาใช้ และน้อยที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 82.5 ข้อที่ 9 นักเรียนพอใจในการฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

Abstract

The purposes of this research were to study the level of speaking skills of Grade 1 students after learning through the natural approach, compare the speaking skills before and after the learning activities, and examine the level of students' satisfaction towards learning activities. The subjects were 40 Grade 1 students of Padoongrat School, Muang, Phitsanulok in the first semester of the 2015 academic year. The results showed that the level of speaking skills of the students after learning through the natural approach was good, with the percentage of 75.63. As for the comparison the speaking skills before and after the learning activities, it was found that the average pretest score was 41.48 and the average posttest score was 90.75 respectively, indicating that the posttest score was significantly higher than that of the pretest at the .01 level. In addition, the students' highest levels of satisfaction towards the learning activities were on the test towards techniques used in the learning activities and the lowest level was on the conversation activity practice.

Keywords: Level of speaking ability skills, Learning through the natural approach

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาอังกฤษมิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการ หรือเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ภาษาอังกฤษยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เจรจา ต่อรองเพื่อการแข่งขัน หรือแสวงหาความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน ให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

กันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2548) การเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากการเรียนสาระเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสม จึงขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งพาตนเองได้ (learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (lifelong learning) ทั้งด้านการพูดภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังมีการพัฒนาเศรษฐกิจไปในทิศทางที่ดีขึ้น อันเนื่องมาจากความได้เปรียบของต้นทุนทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และจุดที่ตั้งของประเทศมุ่งไปที่การสร้างประเทศให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านต่างๆ เช่น การท่องเที่ยว การคมนาคม การเงินและการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรในสาขาอาชีพต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนามาตรฐานสำหรับอาชีพขึ้น โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชาสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้และเพื่อเป็นหนทางในการนำพาประเทศไทยไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้น โดยเป้าหมายดังกล่าวถือว่าสอดคล้องกับฟินอคคิโอโร (Finocchiaro & Christopher, 1983). ที่ได้เสนอไว้ว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ จึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดไว้ว่านักเรียนทุกคนต้องเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังเน้นความสำคัญเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยได้กำหนดให้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสาระที่ 1 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกำหนดคุณภาพของผู้เรียนไว้ว่า เมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ตามหัวข้อเรื่องต่างๆ ทั้งใน

สถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ได้อย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากเพียงใด แต่หากตัวผู้เรียนเองไม่เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพก็จะไม่เกิดผลใดๆ จากการศึกษารายงานผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในประเทศไทยพบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ โดยการศึกษาข้อมูลจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ซึ่งได้รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-Net) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 พบว่าผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศที่ร้อยละ 36.99 คะแนนสูงสุด คือ 100.00 คะแนน และคะแนนต่ำสุด คือ 0.00 คะแนน (สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) เช่นเดียวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-Net) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนผดุงราษฎร์ ปีการศึกษา 2557 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนที่ร้อยละ 19.45 จากผลคะแนนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ ไม่ถึง 50% (สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) ด้วยผลคะแนนดังกล่าวยิ่งทำให้เห็นความชัดเจนของปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก ภัทราวดี ยวนชื่น (2553) กล่าวว่าทักษะการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร การพูดเป็นวิธีการสื่อสารชนิดหนึ่งของทักษะการสื่อสาร (expressive skill) ซึ่งสามารถฝึกหัดให้มีประสิทธิภาพได้ โดยผู้พูดสามารถส่งรหัสของสาร (encode) โดยใช้ภาษาถ้อยคำ และภาษาท่าทางเป็นสื่อส่งสารไปให้ผู้ฟังสามารถถอดรหัส (decode) จนเข้าใจในความหมายของสาร (message) ได้ การพูดถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารยิ่งกว่าการอ่านและการเขียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งควบคู่ไปกับความเข้าใจในการฟัง การเรียนการสอนในสมัยก่อน จะเห็นได้ว่านักเรียนไทยล้มเหลวในทักษะการพูดมากที่สุด นักเรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษเข้าใจ อ่านออกและเขียนได้ แต่ตลอดระยะเวลาที่เรียนอยู่ นักเรียนอาจไม่เคยได้พูดภาษาอังกฤษเลยแม้แต่ประโยคเดียว เมื่อถึงเวลาจำเป็นก็จะรู้สึกอึดอัด พูดไม่ออก บางคนเมื่อพบชาวต่างชาติก็พยายามหลบ ไม่กล้าพูดด้วย เพราะไม่มั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกุลชนก ทิพฤชา และคณะ (2550) ที่สรุปไว้ว่าอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญอย่างหนึ่ง ได้แก่ นักเรียนไทย อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ หากจะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริงแล้ว นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไทยๆ แทบจะไม่มีโอกาส

ได้พูดภาษาอังกฤษ นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ทักษะการพูดยังเป็นทักษะที่เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอ และควรมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่คล้ายกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันให้ได้มากที่สุด ภาษาอังกฤษเป็นลักษณะวิชาที่ต้องใช้ทักษะ ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่อย่างสม่ำเสมอ มีความอดทน มานะพยายาม จนกลายเป็นนิสัย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องมีหลายข้อที่ต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ แต่ที่สำคัญที่สุด คือ การพูด (speaking) ซึ่งส่งผลต่อการอ่าน การฟัง และการเขียนด้วย แต่การสอนทักษะการพูดที่ผ่านมายังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ฝึกให้นักเรียน ใช้ภาษาตามรูปแบบในเนื้อหาเป็นหลัก ทำให้นักเรียนฝึกการพูดแบบท่องจำ โดยไม่สื่อความหมายที่แท้จริง ในด้านการสอนของครูก็จะมุ่งเน้นแก้ไขข้อผิดพลาดตามโครงสร้างของภาษา และรูปแบบในเนื้อหาเป็นหลัก ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จึงไม่เป็นไปตามธรรมชาติและไม่ใช้การพูดเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรมีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า นวัตกรรมทางการสอนภาษาที่น่าสนใจและจะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ คือ การสอนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ (The Natural Approach) ที่คราสเชนและเทอร์เรล (Krashen & Terrell, 1983) ได้พัฒนาขึ้นโดยยึดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition theory) ของคราสเชน (Krashen, 1987: 26-39) นั้น เป็นวิธีที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะสื่อสารเบื้องต้นเป็นรายบุคคลในด้านทักษะการพูด ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้ตามธรรมชาติที่มีหลักการที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจ (comprehension) ก่อนที่จะสามารถแสดงออก (production) จากการที่ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังอย่างเพียงพอที่จะนำไปสู่การพูดได้อย่างดีแล้ว ผู้เรียนจะต้องได้รับตัวป้อนหรือข้อมูลที่เข้าใจได้ (comprehensible input) โดยที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตลอดเวลา อีกทั้งการแสดงออกของผู้เรียนจะค่อยๆเกิดขึ้น ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะพร้อม ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ท่าทางในการตอบสนองคำถามของผู้สอนในขั้นแรก จากนั้นอาจตอบสนองโดยใช้คำคำเดียวหรือวลีสั้นๆ จนกระทั่งใช้คำพูดที่ซับซ้อนตามลำดับ นอกจากนี้ในการแสดงออกของผู้เรียนจะไม่ได้รับการแก้ไขจุดที่ผิด หากสามารถสื่อสารได้และในหลักสูตรที่ใช้จะมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารการสอนจะไม่เน้นการสอนโครงสร้าง แต่จะเป็นการสอนตามหัวข้อหรือสถานการณ์ที่เป็นการใช้ภาษาตามหน้าที่ กิจกรรมที่ใช้ในชั้นเรียนจะต้องเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และช่วยลดแรงต้านทางความรู้สึก (lowering affective filter) ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ความต้องการ อารมณ์ และ

ความรู้สึก โดยที่ผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลและยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกด้วย

จากหลักการของแนวคิดวิธีธรรมชาติดังกล่าว มีลักษณะหลายประการที่เอื้อประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ สอดคล้องกับ อนุชฌกรศรีเจริญ (2548) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาตินั้น ส่วนใหญ่จะจัดการสอนเป็นสถานการณ์ บรรยากาศของชั้นเรียนอยู่ในลักษณะของสถานการณ์จริงที่จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกว่าการเรียนกฎเกณฑ์ อีกทั้งในสถานการณ์จริงเหล่านั้นจะมีตัวป้อนที่เข้าใจได้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยลดแรงต้านทานความรู้สึก เพราะผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สอง หากผู้สอนและผู้เรียนมีภาษาที่หนึ่งเหมือนกัน ผู้เรียนจะได้รับการยินยอมให้ตอบสนองหรือพูดเป็นภาษาที่หนึ่งหรือใช้ทั้งสองภาษาปนกันได้ ยิ่งกว่านั้นวัสดุหรือสื่อที่ใช้ในการสอน เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจและสื่อสารได้มากขึ้นอีกด้วย การสอนภาษาโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ ยังเป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกวัย เด็กหรือผู้ใหญ่ก็ได้ ทั้งนี้เพราะว่าเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการให้ตัวป้อนที่เหมาะสมที่ผู้เรียนเข้าใจได้ และเป็นการให้ตัวป้อนที่มีระดับความยาก ที่ค่อยๆ สูงขึ้นกว่าระดับความสามารถของผู้เรียนที่ละน้อย อีกทั้งยังเป็นวิธีที่สามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนและเป็นการลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และจากการที่ได้พูดคุยสอบถามปัญหาจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผดุงราษฎร์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก กล่าวคือนักเรียนสามารถฟังคำศัพท์และประโยคที่ครูสื่อสารด้วยได้ แต่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถโต้ตอบหรือมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูได้ นอกจากนี้นักเรียนยังไม่สามารถพูดตอบคำถามที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสมกับระดับชั้น นักเรียนบางคนเรียนซ้ำ มีทักษะ การฟัง และการพูด ยังไม่ดีพอ ไม่สามารถฟังแล้วพูดตอบคำถามง่ายๆ หรือทำกิจกรรมต่างๆ ได้ทันเพื่อน ไม่เข้าใจบทเรียน และมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ เพราะยังขาดสิ่งเร้าที่จะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น (ปติวรรดา ลีตระกูล, 2556) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ ซึ่งเป็นแนวคิดของคราสเซนและเทอร์เรล มาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับชั้นได้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จาก 5 ห้อง สุ่มมา 1 ห้อง

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
  - 2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101) โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนผดุงราษฎร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) แบ่งออกเป็นเรื่องต่างๆ ดังนี้

Topics

1. Body
2. Color
3. Number

4. Animal

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนผดุงราษฎร์ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) จาก 5 ห้อง สุ่มมา 1 ห้อง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยววัดผล 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group Pretest-Posttest Design) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551) ซึ่งมีการทดลอง ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
O_1	X	O_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีความหมาย ดังต่อไปนี้

- X หมายถึง การจัดกระทำ (Treatment) ด้วยวิธีการสอนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ
- O_1 หมายถึง การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest)
- O_2 หมายถึง การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ เป็นแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาครอบคลุมตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101)

2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเป็นรายบุคคล ซึ่งใช้วิธีการถาม-ตอบ ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง Body, Color, Number และ Animal โดยคำถามมี ทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน คะแนนเต็ม 200 คะแนน

3. แบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมฝึกทักษะการพูดจำนวน 4 แผน ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนผดุงราชบุรี จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดในสาระและมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.3 ศึกษาขอบเขตรายวิชาและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ11101)

1.4 คัดเลือกเนื้อหาการพูดที่ตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.5 กำหนดกรอบเนื้อหาของรายวิชา ได้แก่ การกำหนดหัวข้อเรื่อง กิจกรรมและแนวทางการประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดวิถีธรรมชาติ โดยแผนการสอนที่ผู้สอนพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 3 ขั้นตอน ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติของ คราสเซน และเทอร์เรล (Krashen & Terrell, 1983) ดังนี้

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนของการนำเข้าสู่บทเรียน ครูผู้สอนจะมีบทบาทมากในขั้นตอนนี้ โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวล จากนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ให้ตัวอย่างที่มีความหมายกับนักเรียน เพื่อเป็นการให้เนื้อหา โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และการสื่อความหมายเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายของครูผู้สอนให้นักเรียนได้ทราบว่า นักเรียนกำลังจะได้เรียนเกี่ยวกับอะไร

2. ขั้นการฝึกฝน (Practice) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะเข้ามามีบทบาทมากขึ้น หลังจากที่ได้รับตัวอย่างที่เข้าใจจากครูผู้สอนในปริมาณที่เพียงพอต่อการสร้างภาษาพูดแล้ว โดยครูผู้สอนจะใช้อุปกรณ์หรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยในการฝึกทักษะการพูด เช่น เกมรูปภาพ บัตรคำ การ์ตูน เครื่องเล่นเทป เป็นต้น เพื่อช่วยส่งเสริมการสอนและเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

3. ขั้นการใช้ภาษา (Production) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมที่ต้องอาศัยการตอบคำถามต่างๆ โดยที่คำถามเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้

เรียนมา หรืออาจจะมีการจัดกิจกรรมที่มีการพูดเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งกิจกรรมต่างๆ นี้มุ่งเน้นที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา เพื่อที่นักเรียนจะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาเป้าหมายต่อไป

1.7 ผู้วิจัยหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติดังนี้

1.7.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบด้านความเหมาะสมของเนื้อหา เวลา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

1.7.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.7.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาและการสร้างเครื่องมือ ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) 3 ท่าน

โดยมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.7.4 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาความสอดคล้องของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้ภาษาและการสร้างเครื่องมือ ผลปรากฏว่า ได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) มีค่าตั้งแต่ 4.46 ถึง 4.56 ซึ่งหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถึง มากที่สุด ตามเกณฑ์แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert)

1.7.5 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ตรวจสอบเรื่องของการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เช่น การใช้ Agreement และการเว้นวรรคระหว่างคำให้ชัดเจน

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งมีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ

1.9 นำผลการทดลองใช้ มาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๒๖ จดมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดในสาระและมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2 ศึกษาเอกสารตำราเกี่ยวกับการวัดทักษะการพูดจากหนังสือ แนวทางการสร้างข้อสอบทักษะการพูด ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) และหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยเป็นแบบทดสอบเชิงปฏิบัติ ดังนี้ ให้นักเรียนสอบกับครูผู้สอนเป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีการถาม-ตอบระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง Body, Color, Number และ Animal โดยคำถามมีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน คะแนนเต็ม 200 คะแนน

2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมินด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของแบบทดสอบ รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

2.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) 3 ท่าน

2.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551: 102) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

2.6.1 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษพบว่าได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 แสดงว่าแบบทดสอบวัดทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ วัดได้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.6.2 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในบาง
ข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไป
ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนผดุงราชบุรี ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 40 คน

2.8 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไป
ทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนผดุงราชบุรี ที่ไม่ใช่ในกลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน 40 คน

2.9 นำแบบทดสอบที่ทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2
โรงเรียนผดุงราชบุรีที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วมาตรวจให้คะแนน เพื่อ
วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient)
ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.8517

2.10 จัดเตรียมแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว เพื่อเตรียมนำไปใช้ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลัง
การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นตามขั้นตอน
ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหลักสูตรสถานศึกษาของ
โรงเรียนผดุงราชบุรี โดยศึกษาจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดในการวัดและประเมินผลการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 ศึกษาเอกสารตำราเกี่ยวกับการวัดทักษะการพูดจากหนังสือ การทดสอบ
และประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

3.3 สร้างแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ โดยยึดหลักเกณฑ์การ
ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ แฮริส (Harris, 1990: 98-101 อ้างถึงใน สุวรรณรัช
สวาสดี, 2555) ซึ่งผู้วิจัยนำเกณฑ์มาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีหัวข้อการประเมินแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการออกเสียง
2) ด้านคำศัพท์ 3) ด้านความคล่องแคล่ว 4) ด้านความเข้าใจ

3.4 ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ดังนี้

3.4.1 นำแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบด้านความเหมาะสมของหัวข้อที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

3.4.2 นำแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4.3 นำแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการสร้างเครื่องมือผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) 3 ท่าน

โดยมีเกณฑ์การประเมินคุณภาพของแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3.5 ผลการประเมินแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ผลปรากฏว่า ได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) มีค่าตั้งแต่ 4.48 ถึง 4.56 ซึ่งหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุด ตามเกณฑ์แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้

3.6 นำผลการประเมินแบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ กล่าวคือ

3.6.1 ปรับปรุงรูปแบบของตารางให้สามารถดูได้เข้าใจง่ายขึ้น

3.6.2 ให้แนบเกณฑ์การให้คะแนนไว้กับแบบบันทึกการวัดทักษะการ

พูดภาษาอังกฤษเพื่อให้สะดวกต่อการประเมินของครูผู้สอน

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความพึงพอใจจากหนังสือ การวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2553: 74 - 84)

4.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 2 ระดับ คือ ใช่ และไม่ใช่ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น แบบสอบถามวัดความพึงพอใจจะใช้รูปภาพเพื่อช่วยในการตอบคำถาม โดยตอบ ใช่ จะใช้สัญลักษณ์ “ ☺ ” และตอบ ไม่ใช่ จะใช้สัญลักษณ์ “ ☹ ”

4.3 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการประเมินความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจมาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน และครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) 3 ท่าน

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

4.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความของแบบสอบถามกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2551: 266) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

4.5.1 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบสอบถามกับจุดประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจพบว่าได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.00

4.6 ปรับปรุงแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีของครอนบาค ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.975

4.7 ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

5.1 ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีการประเมินผลการเรียน

5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.3 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จำนวน 4 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 12 คาบเรียนๆ ละ 1 ชั่วโมง

5.4 หลังจากที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ทดสอบก่อนเรียน

5.5 ผู้สอนทำการประเมินระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ โดยใช้แบบบันทึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.6 หลังจากทำการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้ว กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 11101) ที่จัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

6.1 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการให้คะแนนหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ โดยใช้ค่าร้อยละ และสถิติการทดสอบค่าที่ (t-test dependent samples) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS

6.3 วิเคราะห์แบบบันทึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละที่ผู้วิจัยปรับปรุงขึ้นตามเกณฑ์ของ กรมวิชาการ (2544 อ้างถึงใน อนงค์กร ศรีเจริญ, 2548) ดังนี้

ร้อยละระหว่าง 81 – 100	หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับดีมาก
ร้อยละระหว่าง 61 – 80	หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับดี
ร้อยละระหว่าง 41 – 60	หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับพอใช้
ร้อยละระหว่าง 21 – 40	หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับควรปรับปรุง
ร้อยละต่ำกว่า 20	หมายถึง ทักษะการพูดอยู่ในระดับควรปรับปรุงเป็นอย่างยิ่ง

6.4 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ ได้ผลการศึกษาดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

ด้าน	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ
ด้านการออกเสียง	77.50	21.81	ดี
ด้านคำศัพท์	62.00	16.20	ดี
ด้านความคล่องแคล่ว	73.50	17.77	ดี
ด้านความเข้าใจ	89.50	10.11	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	75.63	11.35	ดี

จากตาราง 2 พบว่าผลการศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติโดยใช้แบบบันทึกการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดี โดยคิดเป็นร้อยละ 75.63

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ได้คะแนนทดสอบและผลการเปรียบเทียบดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

การทดสอบ	n	ร้อยละ	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	41.48	13.01	27.21 **	.000
หลังเรียน	40	90.75	10.34		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่าการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ มีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 41.48 และมีคะแนนหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 90.75 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. นักเรียนรู้สึกพอใจในสภาพแวดล้อมการเรียน เช่น บรรยากาศการเรียนในห้องเรียน	92.5	7.5
2. นักเรียนรู้สึกพอใจในกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	92.5	7.5
3. นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ	90.0	10.0
4. นักเรียนชอบมีส่วนร่วมในการตอบคำถามกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน	87.5	12.5
5. นักเรียนชอบทำกิจกรรมเป็นคู่/กลุ่มร่วมกับเพื่อน	90.0	10.0
6. นักเรียนชอบสื่อที่ครูใช้ประกอบการสอนเพราะน่าสนใจ	97.5	2.5
7. กิจกรรมที่ครูใช้ช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น	92.5	7.5
8. นักเรียนพอใจที่ได้ร่วมรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น	90.0	10.0
9. นักเรียนพอใจในการฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	82.5	17.5
10. นักเรียนพอใจในวิธีการทดสอบที่ครูนำมาใช้	100	0.0

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ โดยมีระดับความพึงพอใจตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป คือ ข้อที่ 10 นักเรียนจำนวนร้อยละ 100 พอใจในวิธีการทดสอบที่ครูนำมาใช้ รองลงมา คือ ร้อยละ 97.5 ที่ข้อ 6 นักเรียนชอบสื่อที่ครูใช้ประกอบการสอนเพราะน่าสนใจ และร้อยละ 92.5 ตามรายละเอียดความพึงพอใจมี 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 นักเรียนรู้สึกพอใจในสภาพแวดล้อมการเรียน เช่น บรรยากาศการเรียนในห้องเรียน ข้อ 2 นักเรียนรู้สึกพอใจในกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และข้อ 7 กิจกรรมที่ครูใช้ช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น มีเพียง 2 ข้อ ที่มีระดับความพึงพอใจน้อยกว่าร้อยละ 90 คือ ร้อยละ 87.5 ที่ข้อ 4 นักเรียนชอบมีส่วนร่วมในการตอบคำถามกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน และร้อยละ 82.5 ที่ข้อ 9 นักเรียนพอใจในการฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ และควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ พบว่าระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 75.63 จากผลของระดับทักษะการพูดที่ออกมาเป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญ ดังนี้

ประการแรก ผู้สอนทำการสอนโดยเริ่มจากการสอนเรื่องที่ยากก่อนและใช้สื่อการสอนต่างๆ เช่น รูปภาพ เพลง เกม และสิ่งของต่างๆ เพื่อช่วยเพิ่มความเข้าใจให้กับนักเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนมีการพูดออกเสียงซ้ำๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเคยชินและสามารถจดจำภาษาและสำเนียงได้ จึงทำให้นักเรียนสามารถออกเสียงและเกิดความคล่องแคล่วในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นจึงเพิ่มความยากของตัวป้อนเข้าให้สูงกว่าความรู้ปัจจุบันของนักเรียนอยู่เล็กน้อย ผ่านการสอนคำศัพท์ วลี และประโยคอย่างง่าย โดยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วมาประยุกต์ใช้กับการเรียนโครงสร้างที่ยากขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น กิจกรรมการเรียนการสอนข้างต้นสอดคล้องกับสมมติฐานด้านตัวป้อนเข้า (the input hypothesis) ของแนวคิดวิธีธรรมชาติ (Krashen & Terrell, 1983) ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยอาศัยหลัก $i+1$ ซึ่งเน้นความสำคัญของตัวป้อนเข้าที่ต้องมีความยากมากกว่าความสามารถของนักเรียนปัจจุบันเล็กน้อย

ประการที่สอง ผู้สอนได้นำภาพ เกม นิทาน เพลง และกิจกรรมต่างๆ มาช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่ก่อให้เกิดความเครียด และก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน เช่น การนำเกม “Simon Says” มาช่วยสอนในเรื่อง Body นักเรียนจะได้เรียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับร่างกายผ่านการเล่นเกม นอกจากนั้นครูผู้สอนยังได้ประยุกต์เอาประโยคคำสั่งอย่างง่ายมาใช้ในเกม เช่น Simon Says “Touch your Nose” ซึ่งเป็นการสอนประโยคคำสั่งให้แก่ นักเรียนทางอ้อม โดยที่ผู้สอนไม่ต้องอธิบายในเรื่องของโครงสร้างประโยค แต่ที่ว่าการเล่นเกมจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความคุ้นเคยทางด้านการสร้างประโยคไปด้วย โดยที่นักเรียนไม่รู้สึกว่าตนเองกำลังเรียนอยู่ ยิ่งไปกว่านั้นการเล่นเกมที่เด็กสามารถทำได้ จะช่วยเพิ่มความมั่นใจของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานการกลั่นกรองทางจิตใจ (the affective filter hypothesis) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของจิตใจซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการรับรู้ภาษาที่สอง ว่านักเรียนจะสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน มีความมั่นใจในตนเองและปราศจากความวิตกกังวล (Krashen & Terrell, 1983)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ ถือเป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาระดับทักษะการพูดให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาตินั้น เป็นการสอนที่มีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ผู้สอนจะเริ่มจากการสอนหน่วยเล็กๆ ทางด้านคำศัพท์ก่อนแล้วจึงเพิ่มความยากมากขึ้นทีละน้อยตามความสามารถของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดแรงต้านในการเรียน ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนในรูปแบบนี้ ถือเป็นวิธีการเรียนที่นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้สร้างภาษา แต่ทว่านักเรียนจะได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาขึ้นทีละน้อย จนสามารถใช้ภาษาได้ดีในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อองค์กร ศรีเจริญ (2548: 56-68) ที่ได้ทำการศึกษา การใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติเพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ และความสามารถในการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนพิงครัตน์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ผลการทดลองปรากฏว่า 1) นักเรียนมีความสามารถทางด้าน การฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังจากการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ 2) นักเรียนมีความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ เช่นเดียวกับ นูรอานี โตะโยะ (2554: 98) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับเตรียมความพร้อม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้าน ปุลาทง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.07 คิดเป็นร้อยละ 53.07 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.18

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ พบว่าคะแนนก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 41.48 และคะแนนหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 90.75 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ทั้งนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความกล้าแสดงออกในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมร่วมกับครูผู้สอน โดยไม่รู้สึกลัวถูกบังคับให้เรียนกฎเกณฑ์ใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับ อองค์กร ศรีเจริญ (2548) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาตินั้น ส่วนใหญ่จะจัดการสอนเป็นสถานการณ์ บรรยากาศของชั้นเรียนอยู่ในลักษณะของสถานการณ์จริงที่จะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกลัวที่กำลังเรียน

กฎเกณฑ์ อีกทั้งในสถานการณ์จริงเหล่านั้นจะมีตัวบ่อนที่เข้าใจได้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยลดแรงต้านทานความรู้สึกร เพราะผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สอง หากผู้สอนและผู้เรียนมีภาษาที่หนึ่งเหมือนกัน ผู้เรียนจะได้รับการยินยอมให้ตอบสนองหรือพูดเป็นภาษาที่หนึ่งหรือใช้ทั้งสองภาษาปนกันได้ การสอนภาษาโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ ยังเป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกวัย เด็กหรือผู้ใหญ่ก็ได้ ทั้งนี้เพราะว่าเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการให้ตัวบ่อนที่เหมาะสมกับผู้เรียนเข้าใจได้ และเป็นการให้ตัวบ่อนที่มีระดับความยาก ที่ค่อยๆสูงขึ้นกว่าระดับความสามารถของผู้เรียนที่ละน้อย อีกทั้งยังเป็นวิธีที่สามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนและเป็นการลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุณมน สมชนะ (2549: 85-92) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ เอกพันธ์ กลมพุก (2556: 98-105) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติร่วมกับสื่อการ์ตูนวอลท์ ดิสนีย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัย พบว่าความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติ พบว่า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ ร้อยละ 100 ที่ข้อ 10 นักเรียนพอใจในวิธีการทดสอบที่ครูนำมาใช้ รองลงมา คือ ร้อยละ 97.5 ที่ข้อ 6 นักเรียนชอบสื่อที่ครูใช้ประกอบการสอนเพราะน่าสนใจ ทั้งนี้เนื่องจากการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้ตามธรรมชาติที่มีหลักการที่สำคัญ คือ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจก่อนที่จะสามารถแสดงออก จากการที่ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟังอย่างเพียงพอที่จะนำไปสู่การพูดได้อย่างดีแล้ว ผู้เรียนจะต้องได้รับตัวบ่อนหรือข้อมูลที่เข้าใจได้ โดยที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตลอดเวลา อีกทั้งการแสดงออกของผู้เรียนจะค่อยๆ เกิดขึ้น ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะพร้อม ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาทำทางในการตอบสนองคำถามของผู้สอนในขั้นแรก จากนั้นอาจตอบสนองโดยใช้คำๆ เดียว หรือวลีสั้นๆ จนกระทั่งใช้คำพูดที่ซับซ้อนตามลำดับ นอกจากนี้ในการแสดงออกของผู้เรียนจะไม่ได้รับการแก้ไขคำพูดที่ผิด หากสามารถสื่อสารได้สอดคล้องกับ นูรอานี โตะโยะ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับเตรียมความพร้อม ผลการวิจัยพบว่าเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ เอกพันธ์ กลมพุก (2556) ที่พบว่าความ

พึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติร่วมกับสื่อการ์ตูน วอลท์ ดิสนีย์ โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดซึ่งเป็นประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนรู้และในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรเชิญบุคคลภายนอกมาร่วมประเมินการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนร่วมด้วย ซึ่งจะส่งผลต่อความเที่ยงตรงของผลการประเมินเพิ่มขึ้น
2. ผู้สอนควรร่วมมือกับครูผู้สอนวิชาอื่นๆ จัดบูรณาการการสอนร่วมกัน โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในทุกสาขาวิชาเพิ่มขึ้น
3. ผู้สอนควรเตรียมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในขณะที่เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเรื่องนี้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลกับการวิจัยครั้งนี้ และเพื่อเป็นการส่งเสริมวิธีการสอนโดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติอีกด้วย
2. ควรทำการวิจัยหรือทดลองสอน เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะด้านการฟัง อ่าน และเขียน โดยใช้วิธีการสอนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2548). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลชนก ทิพธาดา และคณะ. (2550). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฐนมน สมชนะ. (2549). *ผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.

- นุรอนี โตะโยะ. (2554). ผลของการสอนตามแนวคิดวิถีธรรมชาติต่อความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับเตรียมความพร้อม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ปติวรรดา ลีตระกูล. (2556, 15 สิงหาคม). ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนผดุงราษฎร์ จังหวัดพิษณุโลก. [บทสัมภาษณ์].
- ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษและ
ความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ
การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนว
การสอนแบบเดิม. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2556). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน
(O - NET) ช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2555. ค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2556,
จาก <http://www.niets.or.th/>
- สุวรรณธัช สวาสดี. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์และการสอนปกติ. (การ
ค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). ยุทธศาสตร์การเพิ่ม
สมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ. ค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2556,
จาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=91>
- อนงค์กร ศรีเจริญ. (2548). การใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษและความสามารถในการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม.
(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 3)
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกพันธ์ กลมพุก. (2556). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีธรรมชาติร่วมกับสื่อการ์ตูนวอลท์ ดิสนีย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

Finocchiaro, M., & Christopher, B. (1983). *Foreign Language Testing: a Practical Approach*. New York: Regents.

Krashen, S. (1987). *Theoretical Research and Second Language Acquisition Theory. In Methodology in TESOL: A Book of Readings*. New York: New Bury House.

Krashen, S. & Terrell, T. (1983). *Principle and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford: Pergamon Press.